

Tato diplomová práce se zaměřuje na problematiku sociálních sítí a osob se zrakovým postižením. V práci se snažíme zjistit, jaký je postoj nevidomých jedinců k sociálním sítím, jaké mají motivace k jejich používání, jaké překážky pro ně na sociálních sítích vznikají a jak je překonávají. V neposlední řadě nás však zajímá i vliv sociálních sítí na sociální interakci nevidomých osob. Teoretická východiska práce nastíní problematiku zrakového postižení, nevidomosti, digitální inkluze, asistivních technologií využitelných v digitálním prostředí a sociálních sítí. Ve výzkumném šetření bylo využito kvalitativního přístupu, designu vícenásobné případové studie. Data byla získávána pomocí polostrukturovaných rozhovorů, které probíhaly s 8 nevidomými uživateli sociálních sítí a odborníkem v oblasti digitálních pomůcek a webové přístupnosti. Analýza získaných dat proběhla metodou otevřeného kódování a byla následně interpretována technikou vyložení karet. Výsledky práce popisují, že nevidomí jedinci používají sociální sítě na denní bázi, a to především kvůli sociálnímu kontaktu s ostatními uživateli, rychlému získávání informací a pro zábavu a odpočinek. Sociální sítě jsou pro nevidomé uživatele dostupné hlavně díky odečítačům obrazovky, ačkoliv některé překážky vyřešit nedokáží. Největší překážkou na sociálních sítích je nepřístupný vizuální obsah. Sociální sítě usnadňují komunikaci nevidomých osob, pomáhají stírat rozdíly ve společnosti a přispívají tak k jejich sociální inkluzi.